

ZAKON

O UMANJENJU NETO PRIHODA LICA U JAVNOM SEKTORU

Predmet

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se umanjenoje neto zarade i neto drugih primanja zaposlenih, odnosno angažovanih lica u javnom sektoru Republike Srbije, osim u onim privrednim društvima koja istovremeno ispunjavaju sledeće uslove:

- 1) da od 1. januara 2010. godine nisu primila nijedan vid državne pomoći;
- 2) da u poslednjih pet godišnjih finansijskih izveštaja nisu iskazala gubitak;
- 3) da posluju u uslovima tržišne konkurencije sa privrednim društvima koja nisu u javnom sektoru Republike Srbije.

Značenje pojmova

Član 2.

Pojedini pojmovi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) javni sektor Republike Srbije (u daljem tekstu: javni sektor) čine:
 - (1) direktni i indirektni budžetski korisnici Republike Srbije, autonomne pokrajine i lokalne samouprave,
 - (2) Narodna banka Srbije,
 - (3) javne agencije osnovane u skladu sa zakonom koji uređuje javne agencije, uključujući sve regulatorne i nadzorne institucije, komisije, zavode, fondove, savete i druge subjekte čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina, odnosno lokalna samouprava ili su pod kontrolom države,
 - (4) svi organi i organizacije koji su osnovani zakonom ili čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina, odnosno lokalna samouprava, kao i tela čiji su osnivači ti organi i organizacije,
 - (5) javna preduzeća čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina, odnosno lokalna samouprava, kao i subjekti čiji je osnivač javno preduzeće,
 - (6) pravna lica nad kojima Republika Srbija, autonomna pokrajina, odnosno lokalna samouprava ima direktnu ili indirektnu kontrolu nad više od 50% kapitala ili više od 50% glasova u organima upravljanja;
- 2) zaposleni, odnosno radno angažovani (u daljem tekstu: zaposleni) u javnom sektoru je lice koje je kod isplatioca prihoda svrstanog u javni sektor (u daljem tekstu: isplatilac prihoda) zasnovalo radni odnos, obavlja privremene i povremene poslove u skladu sa zakonom koji uređuje rad ili prima ugovorenu naknadu za rad na osnovu ugovora o delu, ugovora o dopunskom radu, ugovora o autorskom delu i slično, kao i postavljeno, imenovano, odnosno izabrano lice kod isplatioca prihoda;
- 3) zarada zaposlenog u javnom sektoru obuhvata: zaradu, odnosno platu i naknadu zarade, odnosno plate u skladu sa zakonom koji uređuje radne odnose, osim za zaposlenog u javnom sektoru koji je upućen u inostranstvo radi obavljanja poslova za pravna lica – rezidente Republike za kojeg je zarada isplaćeni novčani iznos za izvršeni rad;

4) drugo primanje zaposlenog u javnom sektoru je svaki prihod koji ostvaruje zaposleni u javnom sektoru od isplatioca prihoda kao ugovorenu naknadu za rad finansiranu iz sredstava tog isplatioca prihoda ili drugog lica iz javnog sektora, a koji se ne smatra zaradom u skladu sa ovim zakonom;

5) neto zarada zaposlenog u javnom sektoru je mesečni iznos zarade umanjene za porez na zarade obračunat u skladu sa zakonom koji uređuje porez na dohodak građana i doprinose za obavezno socijalno osiguranje koji se plaćaju iz zarade u skladu sa zakonom koji uređuje doprinose za obavezno socijalno osiguranje;

6) neto drugo primanje zaposlenog u javnom sektoru je iznos drugog primanja umanjeno za porez obračunat u skladu sa zakonom koji uređuje porez na dohodak građana i pripadajuće doprinose za obavezno socijalno osiguranje obračunate u skladu sa zakonom koji uređuje doprinose za obavezno socijalno osiguranje;

7) neto prihod zaposlenog u javnom sektoru je zbir neto zarade i neto drugog primanja ostvaren kod svih isplatilaca prihoda;

8) umanjeni neto prihod zaposlenog u javnom sektoru je neto prihod pomnožen koeficijentima za umanjivanje propisanim ovim zakonom;

9) razlika za uplatu neto prihoda je razlika između neto prihoda i umanjenog neto prihoda zaposlenog u javnom sektoru.

Razlika za uplatu neto prihoda iz stava 1. tačka 9) ovog člana je javni prihod budžeta Republike Srbije.

Način umanjivanja neto prihoda

Član 3.

Umanjeni neto prihod zaposlenog u javnom sektoru predstavlja neto prihod pomnožen koeficijentom za umanjivanje na sledeći način:

1) neto prihod koji nije veći od 60.000 dinara mesečno množi se koeficijentom 1;

2) neto prihod veći od 60.000 dinara mesečno a koji nije veći od 100.000 dinara mesečno, množi se koeficijentom 1 koji se primenjuje na iznos koji nije veći od 60.000 dinara mesečno i koeficijentom 0,8 koji se primenjuje na iznos neto prihoda koji je veći od 60.000 dinara do iznosa koji nije veći od 100.000 dinara mesečno;

3) neto prihod veći od 100.000 dinara mesečno množi se koeficijentom 1 na iznos koji nije veći od 60.000 dinara mesečno, koeficijentom 0,8 koji se primenjuje na iznos neto prihoda koji je veći od 60.000 dinara do iznosa neto prihoda koji nije veći od 100.000 dinara mesečno i koeficijentom 0,75 koji se primenjuje na iznos neto prihoda preko 100.000 dinara mesečno.

Utvrđivanje i plaćanje razlike za uplatu neto prihoda

Član 4.

Isplatilac prihoda dužan je da obračuna, obustavi i na propisani uplatni račun budžeta Republike Srbije prenese zbir razlika za uplatu obračunatih za svako lice zaposleno u javnom sektoru istoga dana kada ovim licima isplaćuje umanjeni neto prihod.

Po isteku kalendarskog tromesečja, a najkasnije do 15. u prvom mesecu narednog kalendarskog tromesečja, Poreska uprava kontroliše da li je za prethodno

kalendarsko tromesečje neto prihod zaposlenih u javnom sektoru umanjen u skladu sa ovim zakonom.

Ako Poreska uprava utvrdi da zaposlenom u javnom sektoru neto prihod nije umanjen prema odredbama ovog zakona, utvrdiće razliku za uplatu neto prihoda.

Ako je u prethodnom kalendarskom tromesečju neto prihod koji je ostvario zaposleni u javnom sektoru od isplatioca prihoda veći od umanjenog neto prihoda, Poreska uprava rešenjem nalaže fizičkom licu da iznos razlike za uplatu neto prihoda uplati na propisani račun budžeta Republike Srbije u roku od 30 dana od dana prijema rešenja.

Poreska uprava donosi rešenje iz stava 4. ovog člana u roku od 30 dana od isteka kalendarskog tromesečja.

Rešenje iz stava 4. ovog člana je konačno u upravnom postupku.

U postupku utvrđivanja, kontrole i naplate razlike za uplatu neto prihoda, na sva pitanja koja ovim zakonom nisu uređena, shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuju poreski postupak i poreska administracija.

Kaznene odredbe

Član 5.

Novčanom kaznom od 500.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj isplatilac prihoda koji nije izvršio umanjivanje neto prihoda zaposlenih u javnom sektoru u skladu sa ovim zakonom, odnosno nije uplatio razliku za uplatu neto prihoda (član 4. stav 1).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice isplatioca prihoda novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara.

Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara kazniće se fizičko lice koje ne izvrši plaćanje razlike za uplatu neto prihoda (član 4. stav 4).

Završne odredbe

Član 6.

Ministar nadležan za poslove finansija bliže uređuje način umanjivanja neto prihoda zaposlenog u javnom sektoru.

Propis iz stava 1. ovog člana doneće se u roku od osam dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 7.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjivaće se na sve isplate koje će se izvršiti od 1. januara 2014. godine.